

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. К., 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К. в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васка Д. Халачева

при участието на секретаря Петя Хр. Михайлова
като разгледа докладваното от Васка Д. Халачева Търговско дело №
20235100900015 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящият спор на основание чл.365, ал. 1, т. 1 от ГПК по своя характер, е търговски и като такъв подлежи на разглеждане по реда на Особеното исково производство по търговски спорове - Гл. Тридесет и втора от ГПК.

В основата на търговското производство стои, депозирана чрез процесуален представител от Е. С. О. от гр. М., срещу "ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве" АД, гр. С., искова молба вх. № 1168/03.04.2023 г. (п.кл. 31.03.2023 г.), с която ищецът цели да бъде осъден ответникът да му заплати сумата в размер на 30 000 лв., съставляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие на ПТП, настъпило на 15.08.2022 г., предявена като частична от 40 000 лв., както и сумата в размер на 20 000.52 турски лири, съставляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на уведомяване на застрахователя - 26.10.2022 г. до окончателното им изплащане.

В исковата си молба ищецът твърди, че на 15.08.2022 г., в около 06:35 ч., по път I-8, с посока на движение от гр. П. към гр. Хасково, се движело МПС марка „Шкода“, модел „Октавия“, с рег. № *****, управлявано от Г. Й. Т., със скорост от порядъка на 76 км/ч. В района на км 233+150 м, водачът на МПС марка „Шкода“ изгубил контрол над управлението от него автомобил, отклонил го наляво към насрещната пътна лента и навлязъл в лентата за насрещно движение. В същия момент в насрещната лента за движение се движело МПС марка „Фолксваген“, модел „Тигуан“, с рег. № *****, управлявано от А. М. О., която виждайки че МПС марка „Шкода“ навлиза в нейната лента за движение, отклонява автомобила в посока северозапад. Ищецът твърди, че въпреки своевременната реакция от

страна на водача О., настъпил удар между автомобилите, като за л. а. марка „Фолксваген“ било челно сблъскване и първата контактна точка била лявата част на предната броня, а за л. а. „Шкода“ ударът бил кос, челен и също в областта на лявата част на предната броня. След удара, МПС марка „Шкода“ се завъртяло около вертикалната си ос и преустановило движение, докато л. а. „Фолксваген“, модел „Тигуан“, отблъснат на северозапад, напуснал платното за движение, след което се преобърнал по таван и преустановил движение. Ищецът О. твърди, че той пътувал на предна дясна седалка в МПС марка „Фолксваген“, като в резултат на случилия се инцидент получил телесни увреждания.

По повод произшествието бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 450/15.08.2022 г., издаден от СПП при ОД на МВР - П.. По случая било образувано и ДП № 110/2022 г. по описа на СРТП към ОД на МВР - П., съответно прок.пр. № 9239/2022 г. по описа на Районна прокуратура - П..

В исковата молба се твърди, че непосредствено след пътния инцидент ищецът постъпил по спешност в „УМБАЛ Свети Г.“ ЕАД, където му извършили рентгенографии, от които се установило наличие на: травма на корема, долната част на гърба и таза; травма на гръдния кош; травма на други части на главата. Предвид установените травми и нестихващите силни болки в тези области на същия ден ищецът постъпил в „УМБАЛ К.“ ЕООД. След проведените прегледи, изследвания и консултации се установило, че в резултат на пътния инцидент ищецът получил фрактура на големия туберкул на главата на дясна раменна кост. Била му поставена ортеза на увредения крайник и проведено консервативно лечение под лекарски надзор. Предстоят му в болничното заведение продължил до 19.08.2022 г.

Сочи се в исковата молба, че на 23.08.2022 г., поради оплаквания от болки в областта на фрактурата, пострадалият отново постъпил в лечебно заведение Болница „Жимер“ - Република Турция, където била извършена оперативна интервенция, изразяваща се в открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация с 5 титанови винта. След изписването ищецът продължил лечението си в домашни условия.

Възстановителният период при пострадалият преминал с интензивни болки в областта на фрактурата, което налагало постоянен прием на обезболяващи медикаменти. Вследствие на поставената ортеза на увредения крайник, водещата ръка на ищеца била обездвижена, което не му позволявало сам да поема грижите за битовите си нужди, поради което близките му били ангажирани да му помагат ежедневно, което го карало да се чувства неудобно. Към настоящия момент пострадалият все още изпитвал силни болки в областта на фрактурата, особено при натоварване и влошаване на времето. Към настоящия момент ищецът имал ограничени движения на дясната ръка.

В исковата молба се твърди, че преживеният пътен инцидент рефлектирал значително и върху психическото здраве на пострадалия. Вследствие на преживения стрес, той имал понижено настроение, тревожност и нарушения на съня, често се връщал към спомена за пътния инцидент и изпитвал страх да не се повтори случилото се. Изпитвал сериозни притеснения доколко ще може да използва пълноценно дясната си ръка занапред, както и

дали получените белези в областта на дясното рамо ще бъдат заличени с времето.

Ищецът твърди, че във връзка с лечението си извършил имуществени разходи на стойност от 20 000.52 т.л., за които разполагал със счетоводен документ.

В исковата молба се твърди също, че било видно от съставения по повод пътния инцидент Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 450/15.08.2022 г., издаден от СПП при ОД на МВР - П., че виновен за настъпване на произшествието бил водачът на МПС марка „Шкода“, модел „Октавия“, с рег. № *****, който към датата на ПТП имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с „ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, с полица № BG/30/12100285****, валидна от 10.10.2021 г. до 09.10.2022 г.

В исковата си молба ищецът твърди и, че на 26.10.2022 г. подал молба с вх. № 4300/26.10.2022 г. по описа на „ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, с която претендирал изплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в резултат на процесния пътен инцидент. Сочи, че въпреки представените всички налични документи, с които разполагал, застрахователят не се произнесъл по образуваната по случая преписка в законоустановения тримесечен срок, което породило правния му интерес да предяви настоящата искова претенция. Ищецът претендира присъждане на разноски.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба. В същия, така предявените искове се оспорват като неоснователни и недоказани, а алтернативно при основателност, искът за неимуществени вреди се оспорва по размер и като прекомерно завишен. Ответникът признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение, касаещо лек автомобил „Шкода“, с рег. № *****, по силата на Застрахователна полица № BG/30/12100285****, валидна към датата на процесното ПТП.

С писмения отговор се оспорват механизма на осъществяване на деликта и изключителната вина на водача на застрахования при ответника автомобил; неимуществените вреди в сочения размер и интензитет; наличието на причинно-следствена връзка между претендираните вреди и деянието; вида и характера на уврежданията, медико - биологичния характер и степента на уврежданията, проведеното лечение и здравния статус на ищеца след настъпване на произшествието и към настоящия момент, като при условие на евентуалност се твърди, че ако са причинени твърдените увреждания, то настъпването им и/или забавянето на оздравителния процес е било в резултат на неспазване от ищеца на лекарските предписания и предхождащи ПТП заболявания. Оспорва се, че претендираните имуществени вреди се дължали единствено на личната преценка на ищеца да се лекува в Р. Турция, а не били необходими за лечението му, тъй като лечението можело да бъде извършено със същото качество на територията на Р. България и, че ищецът черпи права от неизпълнение на законовото си задължение да плаща здравни осигуровки на територията на страната, сочейки като единствена причина за лечение в Р. Турция отсъствието за ищеца на здравноосигурителни права в Р. България. Прави се възражение за съпричиняване от ищеца на вредоносния резултат в голяма степен, с довод, че същият не е използвал обезопасителен колан като пътуващ в лекия автомобил. Ответникът претендира присъждане на разноски.

В откритото съдебно заседание ищецът лично и чрез процесуалния си представител поддържа исковата си претенция по основание и размер. Прави искане и съдът допуска изменение в размера на исковата претенция, като същата се счита предявена за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания, в размер на 40 000 лв., предявена като частична от 60 000 лв., както и за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 2 170.04 лв./съставляваща равностойност на 20 000.52 турски лири по курс на БНБ към датата на издаване на счетоводния документ/. Посочва банкова сметка. Представя списък на претендираните по производството разноски по чл.80 от ГПК.

В откритото съдебно заседание ответникът „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, гр. С., чрез писмени бележки, представени от процесуален представител-юрисконсулт, оспорва предявените искове и поддържа възраженията си. Оспорва на основание чл.380, ал.3 от КЗ претенциите на ищцовата страна за лихви върху търсените главници. Прави възражение за прекомерност и недължимост, поради неизплащане, на адвокатското възнаграждение на ищцовата страна. Претендира присъждане на разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 1080 лв. –общо за двата предявени иска.

Окръжният съд в рамките на своите правомощия, действащ в производството като първоинстанционен, след приключване на съдебното дирене и изслушване на устните състезания, пристъпи към постановяване на своя съдебен акт, в който приема за установено следното :

Предмет на настоящото производство, след допуснатото изменение, е предявената от ищеца О. искова претенция, съставляваща обективно съединени искове с правно основание по чл. 432, ал. 1, във вр. с чл.380 от КЗ и чл.86, ал. 1 от ЗЗД, с които ищецът цели да бъде осъден ответникът да му заплати сумата в размер на 40 000 лв., съставляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие на ПТП, настъпило на 15.08.2022 г., предявена като частична от 60 000 лв., както и сумата в размер на 2 170.04 лв., съставляваща обезщетение за причинени имуществени вреди- стойност на извършено лечение, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на уведомяване на застрахователя - 26.10.2022 г. до окончателното им изплащане.

С изготвения по делото доклад, съдът е приел за безспорни и не нуждаещи се от доказване обстоятелствата, че към датата на процесното ПТП – 15.08.2022 г., ответникът е бил застраховател по застраховка „Гражданска отговорност” на лек автомобил марка „Шкода” модел „Октавия“ с рег. № *****, по силата на валидна застрахователна полица № BG/30/12100285****. Не е спорно в производството и обстоятелството, че ответното дружество „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД е сезирано на 26.10.2022г. с извънсъдебна претенция на ищеца за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени и имуществени вреди в предявените и тук размери, в която претенция е посочена и банкова сметка за осъществяване на плащането на определеното застрахователно обезщетение.

Не се оспорва воденото Досъдебно производство № 110/2022 г. на Сектор „РПТ“ при

ОД МВР – П. /прокурорска преписка № 9239/2022 г. по описа на Районна прокуратура – П./, водено за престъпление по чл.343,ал.1,б.“б“,във вр. с чл.342,ал.1 от НК за това, че на 15.08.2022 г., в област П., по главен път I-8,км. 233+150 м., при управление на МПС-л.а. марка „Шкода“, модел „Октавия“ с рег.№ ***** от водача Г. Т., при нарушение на правилата за движение и по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на Е. О.. Установява се и, че с приетото по делото Постановление от 19.05.2023 г., на основание чл.24, ал.1, т.9 от НПК, във вр. с чл.343, ал.2, т.2 от НК, по силата на изрично заявление на настоящия ищец, че не желае деецът Г. Й. Т., управлявал лекия автомобил марка „Шкода“ модел „Октавия“ с рег. № *****, застрахован при ответното дружество, да бъде наказан, наказателно производство е прекратено.

За изясняване на делото от фактическа страна, съдът анализира изготвеното от в.л. инж. В. Д. по назначената САТЕ заключение и установи механизма на осъществяване на процесното ПТП, а именно, че на посочената дата – 15.08.2022 г., в около 06:30 часа, в светлата част на денонощието, при видимост повече от 100 м. и без видими препятствия, лек автомобил „Фолксваген Тигуан“, *****, управляван от А. О. се е движил по път I-8, в посока към гр. П., а лек автомобил „Шкода Октавия Скаут“, *****, управляван от Г. Т. в противоположната на него посока. При км 233+150, л.а. „Шкода“ неконтролирано навлязъл в лентата за насрещно движение и попаднал в габаритите на л.а. „Фолксваген“. Траекториите им на движение са пресекли и между тях възникнал челен удар с предните им леви части в лентата на движение на л.а. „Фолксваген Тигуан“, т.е. в посока към гр. П.. След удара л.а. „Шкода“ се завъртял около вертикалната си ос обратно на часовата стрелка и се плъзнал по пътното платно в противната на движението си посока, а л.а. „Фолксваген“ извършил сложно ротационно-транслационно движение, излизайки в дясно извън платното за движение, преобърнал се около надлъжната ос и останал по таван, с гумите нагоре, опрян в ствола на крайпътно дърво. Действията станали причина за настъпване на процесното ПТП са извършени от водача на л.а. „Шкода Октавия“, *****- Т., който навлязъл неконтролирано в платното за насрещно движение, и което довело до попадането му в габаритите на правилно движещия се там л.а. „Фолксваген Тигуан“, *****-. Установява се, че от техническа гледна точка, водачът О. направила неуспешен опит да предотврати сблъсъка, и че този водач няма принос в настъпване на процесното ПТП. Скоростометрите на леките автомобили съхранили показанията на скоростите преди и в момента на удара между тях, а именно: л.а. „Шкода Октавия“, ***** се движил със скорост от 75-76 км/ч., а л.а. „Фолксваген Тигуан“, ***** със скорост от 85 км/ч., както и че няма данни за употреба на спирачните уредби на автомобилите и от двамата водачи.

Вещото лице установява също, че по време на удара при така установения му механизъм, резултантната му сила е действала върху пътниците в него в посока напред и надясно. При това положение, ако ищецът е бил с поставен предпазен колан, то той би ограничил движението му напред и нагоре, а настрани –слабо, именно поради това ищецът е влязъл в контакт с предната дясна врата. Обратно, ако ищецът е бил без поставен предпазен колан, движенията му във всички посоки биха били свободни и той би осъществил контакт

не само с дясното си рамо, но и с главата, гърдите, корема и долните си крайници в предната дясна врата (стъкло, тапицерия), въздушната възглавница и/или арматурното табло. С оглед констатираните от СМЕ травматични увреждания, вещото лице заключава, че ищецът по време на ПТП е бил с поставен предпазен колан.

Вещото лице д-р Н.М., изготвило заключение по назначената в производството СМЕ, установява, че при настъпилото на 15.08.2022 г. ПТП и в причинна връзка с него, на ищеца О. е причинено: Счупване на големия туберкул /възвишение/ на дясната раменна кост и травма на интраабдоминални органи. По повод на травмата на интраабдоминални /вътрекоремни/ органи Е. О. е лекуван Клиника по хирургия при УМБАЛ „К.", гр. П. от 15.08.2022 г. до 19.08.2022 г. Оздравителният процес при травмата на вътрекоремни органи е протекъл без усложнения, с продължителност около една седмица. По повод на счупването на големия туберкул на дясната раменна кост обаче на 23.08.2022 г. на ищеца е извършена операция в Частна болница „Жамер“, Р.Турция, при която е извършена метална остеосинтеза с поставяне на 5 титанови винта, при която престоят на ищеца в болницата е бил едно денонощие. В острия период след счупването на големия туберкул на дясната раменна кост, ищецът е имал болки със значителен интензитет, които са продължили за още около месец след оперативната интервенция, след което са намалявали по своята сила. Счупването на големия туберкул на дясната раменна кост е довело до трайно затрудняване на движението на дясната ръка за около три месеца, при обичаен ход на оздравителния процес. След този период, за още два-три месеца пострадалият е изпитвал болки при движение на дясната раменна става, които постепенно са стихвали. В.л. установява но и, че отвеждането на дясната ръка над 90 градуса е болезнено за ищеца и сега. Установен е по външната повърхност на дясното рамо белег от извършена операция с бледокафеникав цвят с размери 4/1 см., разположен леко под нивото на околната кожа. През м.май 2023 г. била извършена повторна операция на ищеца в Р.Турция, при която са премахнати остеосинтезиращите титанови винтове. Вещото лице установява също, че при ищеца не са налице предхождащи и съпътстващи заболявания, които да попречат на нормалния възстановителен процес. Възрастта на ищеца, която към момента на ПТП е 49 г., не е оказала влияние за възникване на уврежданията, както за продължителността на възстановителния процес. Вещото лице установява и, че е възможно понастоящем ищецът да изпитва болки със слаб до среден интензитет при физическо натоварване и неблагоприятни атмосферни условия-ниска температура, висока влажност и др. В откритото съдебно заседание уточнява, че оздравителният период при ищеца по отношение на процесното увреждане е приключил, а съобщаваните при извършване на експертизата от ищеца оплаквания са субективни усещания, които при всеки отделен случай отзвучават различно

По поставените от ответника въпроси, вещото лице установява: - че травматичните увреждания на ищеца, вследствие на процесното ПТП, биха настъпили и при правилно поставен предпазен колан; - че при ПТП с челен удар в предната лява част на бронята на лекия автомобил, в който пострадалият е бил пътник на предната дясна седалка, с

последващо преобръщане на автомобила по таван, тялото на ищеца е контактувало с предната дясна колонка на купето на автомобила, с предната дясна врата, както и с предпазния колан; и че извършената на ищеца в Р.Турция операция е била абсолютно необходима, предвид констатираното увреждане; че същата е могла да бъде извършена и в Р. България, като в откритото съдебно заседание допълва, че и у нас стойността на поставените метални остеосинтезни средства не се поема от НЗОК и сходна операция извършена и у нас би струвала приблизително на същата стойност / в диапазона 1 500 лв. - 3000 лв./

От приетото по делото заключение, изготвено от в.л.-икономист, се установява, че към датата на издаване на представената по делото в легализиран превод към Епикриза от Частна болница „Жимер“, гр. Бурса, Р.Турция, Фактура № НМЕ20220000***** – 07.09.2022 г., стойността на посочените в нея 20 000.52 турски лири, платени за операция, по курса на БНБ се равнява на 2 170.04 лева.

Разпитаният непосредствено в откритото съдебно заседание деликвент - свидетеля Г. Й. Т. установява, че след нощна смяна се прибирал от работа и се движел по пътя от гр. П. към гр. С.. Няма спомен от момента на настъпване на самото ПТП. Не си спомня как е загубил концентрацията си, дали е задрямал или изгряващото в този момент слънце го е заслепило, но има спомени само от момента след осъщественото ПТП. Забелязал в канавката на платното в посока гр. П. другата кола обърната с покрива нагоре. От нея излязъл мъж, който пък помогнал на жена да излезе от колата, след което те били придвижени от други спиращи коли до болница, а той, тъй като бил със счупен крак с дошлата по-късно линейка също бил закаран в болница.

В производството са снети показанията и на свидетеля А. М. О. – съпруга на ищеца и очевидец на ПТП, като водач на лекия автомобил, в който той се е возил, от които се установява, че сутринта на 15.08.2022 г. тя управлявала семейната им кола, движили се по път в посока гр. П., когато на прав участък видели движеща се в тяхната лента и към тях друга кола. Водачката се опитала да предотврати удара, завивайки на дясно, но въпреки това последвал удар от който автомобилът им се преобръннал около три пъти през таван. Когато колата спряла в крайпътната нива, със съпруга си излезли през стъклото и с помощта на преминаваща кола отишли в болница в гр. П.. Още там съпругът ѝ се оплаквал от болка в рамото на дясната ръка. След извършена снимка, му предписали да си купи обездвижващо рамото колан и да го носи 40 дни. Останали в болницата 4 дни, там той изпитвал силни болки, но друго лечение не последвало. След като ги изписали се върнали в гр. К., където направили нова снимка и било установено счупване на дясното му рамо, което ги накарало да заминат веднага в Р. Турция за извършване на необходимата му операция. След операцията ищецът имал много силни болки, не можел да шофира, не можел да върши нищо сам, било необходимо свидетелката през цялото време да е до него, да го къпе, да го облича, да го обува и да му връзва обувките.

На 18.05.2023 г. поставените му в рамото болтове при първоначалната операция били свалени, като и тази интервенция била придружена с болки за ищеца. Свидетелката твърди,

че все още ищецът не може да си служи свободно с дясната ръка, продължавал да има нужда тя да го облича и да му връзва обувките. Твърди, че с дясната си ръка същият дори нямал сили да вдигне малката си дъщеря, която искала да продължават да си играят заедно, да я вдига, да я носи и т.н. Вече, една година след махане на поставените му болтове, той не можел да вдига ръка си, имал болки при това движение. Свидетелката твърди, че до инцидента ищецът бил много спокоен човек, но след преживяното и най-малкото нещо го ядосвало. Установява, че ищецът имал собствен бизнес, но за да го упражнява сега трябвало да има до него някой, сегашното му състояние не му позволявало да шофира на дълги разстояния, защото не можел да извършва необходимите за това по-резки движения. На къси разстояния се справял.

В хода на тези констатации, настоящият съд намери предявената допустима искова претенция за основателна. Съобразявайки установеното от приетите по делото заключения, изготвени по назначените САТЕ и СМЕ, съдът установи, че на 15.08.2022 г. по главен път I-8, км.233+150 м., в около 06:30 часа, в светлата част на денонощието, при видимост повече от 100 м. и без видими препятствия по пътя, застрахованият при ответното дружество по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по силата на валидна застрахователна полица № BG/30/12100285****, лек автомобил „Шкода Октавия Скаут“, с рег.№ *****, управляван от Г. Й. Т., движещ се в посока от гр. П., неконтролирано навлязъл в лентата за насрещно движение, при което с предната лява част на автомобила си челно ударил в предната лява част насрещно движещия се в посока към гр. П. лек автомобил „Фолксваген Тигуан“, с рег.№ *****, управляван от А. М. О.. След удара л.а. „Шкода“ се завъртял около вертикалната си ос обратно на часовата стрелка и се плъзнал по пътното платно в противната на движението си посока, а л.а. „Фолксваген“ извършил сложно ротационно-транслационно движение, излизайки в дясно извън платното за движение, преобърнал се около надлъжната си ос и останал по таван, с гумите нагоре, опрян в ствола на крайпътно дърво. Действията станали причина за настъпване на процесното ПТП са извършени от водача на л.а. „Шкода“ Г. Т., който навлязъл неконтролирано в платното за насрещно движение, което пък довело до попадането му в габаритите на правилно движещия се там л.а. „Фолксваген“, като водачът О. няма принос в настъпване на ПТП. От техническа гледна точка, водачът О. направила неуспешен опит да предотврати сблъсъка. В причинно-следствена връзка с настъпилото при нарушение от страна на водача Т. на правилата за движение ПТП, на ищеца по непредпазливост е причинена средна телесна повреда, изразяваща се в : Счупване на големия туберкул /възвишение/ на дясната раменна кост и травма на интраабдоминални органи.

В аспекта на така приетото в предходния абзац, съдът следва да обсъди и направените в производството от ответното застрахователно дружество възражения за съпричиняване на вредоносния резултат, поради това, че ищецът, като пътник в МПС л.а. „Фолксваген“ не е бил с поставен обезопасителен колан. Това възражение, съдът намира за неоснователно в производството. За да формира извода си, съобрази относимата разпоредба на чл.137а от ЗДвП, съгласно която пътниците в моторните превозни средства от посочените в закона

категории, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които те са оборудвани, съобрази и приетите заключения по изготвените САТЕ и СМЕ, съгласно които, ако ищецът е бил с поставен предпазен колан, то той би ограничил движението му напред и нагоре, а настрани – слабо, именно поради това ищецът е осъществил контакт само с дясното си рамо, защото ако той би бил без поставен предпазен колан, движенията му във всички посоки биха били свободни и той би осъществил контакт и с главата, гърдите, корема и долните си крайници в предната на автомобила част - въздушната възглавница и/или арматурното табло. С оглед констатираните като настъпили травматични увреждания, следва да се формира извод, че ищецът по време на ПТП е бил с поставен предпазен колан.

Относно дължимия се в производството размер на причинените на ищеца неимуществени вреди, съдът съобрази задължителната за прилагане съдебна практика, изразена в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленум на ВС, която възприема понятието "справедливост" по смисъла на чл.52 от ЗЗД, не като абстрактен критерий, а като такъв, свързан с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания, в частност и при доказаното в производството счупване на големия туберкул /възвишение/ на дясната раменна кост, следва да бъдат характерът на самото увреждането- в казуса средна телесна повреда по смисъла на чл.129 от НК, начинът на извършването, обстоятелствата, при които е извършено, периодът на оздравяване, причинените морални страдания, възрастта на пострадалия и др. В този аспект съдът обсъди доказаните в производството обстоятелства, а именно, че установеното счупване е наложило оперативна интервенция с болничен престой в специализирано болнично заведение за извършване на метална остеосинтеза с поставяне на 5 титанови винта, както и необходимост от втора оперативна интервенция и за отстраняването на поставените 5 титанови винта; придружаващите лечението болки и страдания – вещото лице-медик установява, че в острите периоди на увреждането ищецът имал болки със значителен интензитет; че счупването на големия туберкул на дясната раменна кост е довело до трайно затрудняване на движението на дясната ръка за около три месеца, при обичаен ход на оздравителния процес, а след този период, за още два-три месеца пострадалият е изпитвал болки при движение на дясната раменна става, които постепенно са стихвали; както и че и към момента на извършване на експертизата отвеждането на дясната ръка на ищеца над 90 градуса е все още болезнено за него; емоционалните изживявания на ищеца – настъпила според свидетелката-негова съпруга промяна в емоционалното му състояние – от много спокоен до ПТП човек, до дразнещ се след ПТП човек и от най-дребни неща; - от активен човек в работоспособната възраст от 49 години към момента на ПТП, до невъзможност сам да се къпе, облича, връзва обувките си и шофира на дълги разстояния; и до невъзможността като баща да вдига, носи и да играе свободно с малката си дъщеря. В своята съвкупност изброените безспорно установени в производството обстоятелства, а и наложилата се практика на КОС, обосновават у съда извод за основателност на претенцията за обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 40 000 лв.

А относно основателността на предявения иск за обезщетяване на причинените на

ищеца имуществени вреди, съдът съобрази приетите по делото в легализиран превод писмени доказателства - Епикриза от Частна болница „Жимер“, гр.Бурса, Р.Турция и Фактура № НМЕ20220000*****/07.09.2022 г. на стойност 20 000.52 турски лири за извършена операция и съобрази в този аспект заключението на в.л.-икономист, че по курса на БНБ към същата дата посочената сума се равнява 2 170.04 лв. Съобрази, че съгласно заключението на в.л.- медик, извършената в Р. Турция операция е била абсолютно необходима, предвид констатираното у ищеца нараняване, както и че същата е могла да бъде извършена и в Р. България, но че извършена и тук, стойността на поставените метални остеосинтезни средства не биха се поели от НЗОК и биха били за сметка на ищеца и, че стойността на извършени сходни операции у нас за пациента възлиза в диапазона 1 500 - 3000 лв. Казаното определено прави неоснователно възражението на ответното дружество, че претендираните имуществени вреди се дължат единствено на личната преценка на ищеца да се лекува в Р. Турция, а не били необходими за лечението му, тъй като лечението можело да бъде извършено със същото качество и на територията на Р. България. Последното определено е правилно, но установява се от цитираното заключение на в.л.-медик, че лечението и у нас съвсем не би било по-евтино. Или, и така предявеният иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в претендирания размер от 2 170.04 лв., се явява основателен.

Основателността на главните обективно съединени искове обуславя основателност и на акцесорните такива, като в казуса законните лихви върху признатите главници следва да се дължат, считано от датата на уведомяване на застрахователя - 26.10.2022 г. и до окончателното им изплащане. В този смисъл следва и изрично да се посочи, че съдът намира за неоснователно направеното от ответното застрахователно дружество възражение с правно основание чл.380, ал.3 от КЗ за неоснователност на исканията за лихви, поради забава на кредитора-ищец в производството, защото беше безспорно установено, че в адресираната до застрахователя извънсъдебна претенция е посочена изискуемата се банкова сметка за плащане.

При този изход на делото, относно разноските, съдът съобрази следното : На ищцовата страна се следва присъждане на разноски, защото такива са поискани, представен е изискуемият се списък по чл.80 от ГПК, а и извършването на такива се доказва- извършено е плащане, ведно с ДДС по банковата сметка, посочена в приложения Договор за правна защита и съдействие № 475/08.11.2023 г., сключен между ищеца и процесуалния му представител –адвокат. Разбира се, следва да бъде извършена преценка и за прекомерност на адвокатското възнаграждение на основание надлежно направеното възражение от ответното застрахователно дружество. И при така извършената необходима преценка, съдът прилагайки разпоредбите на чл.7, ал.2, т.4 и т.2 от Наредба № 1/7.09.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и прибавяйки, съгласно приложеното писмено доказателство –удостоверение за регистрация по ДДС от 01.03.2023г., и дължимият се ДДС, намира, че по делото при правната му и фактическа сложност, не е налице прекомерност на търсеното адвокатско възнаграждение – при изчислен минимум от 5 240.40 лв. с ДДС / за

първия иск- 3 850 лв. + за втория иск - 517 лв. + 20 % ДДС/, търсеното адвокатско възнаграждение е в размер на 5 250 лв. с ДДС. Следва да се присъдят на ищеца и направените от него в производството разноси в общ размер от 2 197.16 лв., от които сумата от 1 687.16 лв.- платена държавна такса и сумата от 510 лв. –платени възнаграждения за вещи лица.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С. 1172, район И., бул.“Г.М.Д.“ №1, да заплати по исковата претенция с правно основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл.380 от КЗ и чл.86, ал. 1 от ЗЗД, на Е. С. О., с ЕГН *****, с адрес гр. М., ул.“О.“ № 23, и съдебен адрес: гр. С., р-н С., ул.“К.“ № 1, ет.3, сумата в размер на 40 000 лв., предявена като частична от 60 000 лв., съставляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди – болки и страдания, както и сумата в размер на 2 170.04 лв., съставляваща обезщетение за причинени имуществени вреди –заплащане на предприето лечение, вследствие на ПТП, настъпило на 15.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на уведомяване на застрахователя - 26.10.2022 г. до окончателното им изплащане, по банкова сметка с IBAN: BG06 SOMB *****, открита при „Общинска банка“ АД с титуляр Адвокатско дружество „Д. и Х.“.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С. 1172, район И., бул.“Г.М.Д.“ №1, да заплати на Е. С. О., с ЕГН *****, с адрес гр. М., ул.“О.“ № 23, и съдебен адрес: гр. С., р-н С., ул.“К.“ № 1, ет.3, сумата в размер на 5 250 лв. с ДДС, съставляваща адвокатско възнаграждение, както и сумата в общ размер от 2 197.16 лв., съставляваща разноси по производството.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред П.ския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – К.: _____